

Sermo

Sermo. xxxiiij.

Labia tua sponſa

labia tua sponſa / mel et lac sub lingua tua / ⁊ odor vesti-
torum tuorum sicut odor thuris. Vehemē-
ter dulcia sunt / que nūc dicta sunt ad spon-
sam. Sed queritis quomodo superiori-
bus ista conueniāt. Semel vos commo-
nuisse sufficiat. ⁊ necessitate continuatōis
liberam esse legē cōmendationis. Non re-
net seriem: sed vitur vaga licentia. Ubi
laudū ratio vertitur: non potest ordo qui-
dem erigi: sed nec debet respui si assigna-
ri queat. Post vnguentorum laudes: statim
labiorum gratia proferit in mediū. Quid
enim si nō de vnguenti virtute hec in la-
bijs diffusa est gratia? Euangeliz⁹ reuol-
ue / ⁊ aliquid tale de sponſo ipſo dici inue-
nies. Spiritus (inquit) domini super me
eo q̄ vnguit me: euangelizare pauperibus
miserit. Quod vult ergo ⁊ sponſam in hoc
assimilari sponſo: vt ⁊ ipsa in opus euan-
gelij vngitione spiritus vngeretur. Spiritus
enim ad officij vngit ⁊ ad efficaciaz.
Utrumq; ab illo est: ⁊ ministerij gradus
⁊ gratia ministrandi. Sine gratia grad⁹
inutilis. ⁊ sine gradu p̄sumptuosus vsus
est gratie. Quomodo predicabūt nisi mit-
tantur: aut quomodo mitantur nisi vn-
gantur: sicut scriptū est. Spiritus domi-
ni vngit me: euangelizare pauperibus mi-
serit. Spiritus ordinar in officium: spi-
ritus ⁊ os aperit: ⁊ format in vsum. Id
circo in laudibus sponſe prius agit d̄ vn-
guentis sponſe: deinde de dulcedine labi-
orum eius. quia ⁊ si dulcia loquitur / non
ipsa est que loquitur: sed spiritus sponſi q̄
loquitur in ea. Deniq; audi quid ipse sp̄s
est. Iesus primitiue pollicetur sponſe. id
est. apostolis. quia primitias spiritus ac-
ceperunt. Ego (inquit) dabo vobis os ⁊
sapientia cui nō poterunt resistere omnes
aduersarij vestri. Pagna quide vnt⁹ ser-
monis diuini / ⁊ aduersantes reuincere po-
test: nō aduersantes allicere. Et hoc ip̄s
est de preconijs eius. quid nunc in dispu-
tatione fertur: ad blandimentū plus spe-
crat q̄ ad redargutionis effectus. Fauus
distillans labia tua. Familiare quide est
illi ⁊ quasi innatū dulcia loqui. Si quan-
do autē increpat dure: peregrinū illud ab

ea ⁊ de longe ascitū / ⁊ non insitū. nec sic est
affecta / sed magis coacta. Cum dulcia lo-
quitur / de proprijs loquitur: cū vero du-
ra / nō habet hec oris e⁹ q̄litas: sed prau-
tas audientū. Ergo de proprijs de fami-
liari laudat sponſam cū dicit. Fauus di-
stillans labia tua. Sed quia de continua-
tione aliquanta iam audistis: vultis ⁊ de
continentia cōmendationis eius disseraz
Tria quedā laus ista complectitur / dulce-
dinem / plenitudinē / parcitatē. Dulcedo
consideratur in genere. plenitudo i copia
parcitas in effusione. Quid effusiones di-
co: Distillatio magis est q̄ effusio. Fauus
distillans labia tua. Quid necesse est in af-
signandis singulis immorari? Ipſi enim
scitis: quia fauus nō nisi dulcedinē effun-
dit: nec nisi de pleno effundit. Et de pleni-
tudine quidem ip̄a / nō totam ip̄am. Idō
fauus nō effundens / sed distillans labia
tua. Est ergo in labijs sponſe et dulcedo
sola / ⁊ dulcedo plēa / ⁊ dulcedo sobria. Ple-
ne quidem possidetur / sed non plene effun-
ditur: sed prout auditorum capacitas eri-
git. Vultis etiam ipsius sponſe de labijs
suis habere testimoniū? Quā dulcia (in-
quit) faucibus meis eloquia tua / sup mel
⁊ fauū ori meo. Dulcia quide sunt labia
sponſe / eloquia enī domini distillant ab
eis. Eloquiorum domini est ista dulcedo.
Non enī de suo loquitur: sed quasi sermo-
nes domini. Idcirco diffusa est gratia in
labijs eius. Accipite iam ex parte qualia
mella sacri fauus distillat eloquij. ⁊ vnicui-
q; sicut deus diuisit vasi / cui instillet me-
suram. Remittit / p̄mittit / promittit / p̄mit-
tit. Delicta remittit. infirma p̄mittit. et̄na
p̄mittit: ⁊ ip̄oz p̄mittias qualdā p̄mittit.
Sapientiam loquit̄ inter p̄fectos. sapientiam q̄
dem nō h̄ mūdi / s; dei. Sapientiam i miste-
rio absconditā / ⁊ iter min⁹ sp̄ualiter sapiē-
tes nil arbitrat̄ se scire / nisi ep̄m ih̄m ⁊ hūc
crucifixū. Cohorret ad p̄fectōz / nō cogit
s; magi solat pusillanimes. suscipit infir-
mos: ⁊ si inq̄eros corripit: correctō iā dul-
cedinē sapit maternā. peccati cōpatit. cō-
uerso indulget: nec i d̄lgeriaz numerū et
q̄si terminū que nō trāgrediat̄ p̄figit: cui
p̄cipit septuagies septies i die d̄licta toti-
ent̄ p̄fiteri donare. Uidē q̄ magi m̄lītudo
dulcedis i labijs sponſe q̄ toties ip̄e pessuit
i malū: toties si p̄uertat̄ / ip̄a tibi distillat